

Korte studies in Mattheüs (19)

De Zoon van David

We hebben al gezien dat de Heere de Zoon van David en de Zoon van Abraham is. Het eerste gedeelte van Mattheüs gaat over de prediking van het Koninkrijk der hemelen. Het tweede gedeelte vanaf 16:21 heeft als thema het lijden, de dood en de opwekking uit de doden van de Heere Jezus. Dat maakte Hij alleen aan Zijn discipelen bekend. We zien Hem daarin als de Zoon van Abraham.

Christus als de Zoon van David loopt als een rode draad door het gehele Evangelie. We zagen hoe de tweemaal twee blinden in dit Evangelie Hem zo noemden. Ook de Syro-Fenisische vrouw riep Hem aan als de Zoon van David.

Toch was het niet genoeg om Hem te erkennen als de Zoon van David om Hem Messias te kunnen noemen. Immers, ook Jozef wordt door de engel Davids Zoon genoemd.

'Jozef, Zoon van David, wees niet bevreesd Maria, uw vrouw, bij u te nemen, want wat in haar verwekt is, is uit de Heilige Geest.' (Mat. 1:20).

Jozef is de Zoon van David, dat is, een verre nakomeling van David, maar daarmee is hij nog niet de Messias. Dat betekent het als ik zeg dat het niet voldoende was, dat de Heere Jezus de Zoon van David was om Messias te zijn. Het was wel NODIG, maar niet VOLDOENDE.

Wat was er dan nog meer nodig, om er zeker van te kunnen zijn dat Hij de beloofde Messias was? Daar ga ik in de volgende studie verder op in. De Heere komt daar namelijk zelf mee in Mattheüs 22:41-45. Maar eerst wil ik je nog iets meer zeggen over die woorden, 'nodig' en 'voldoende'. Dat zijn twee woorden die uit de logica komt, een onderdeel van de wiskunde.

Je vraagt je misschien af wat logica nu met het lezen van de Bijbel te maken heeft. Wat mij betreft alles. Trouwens het woord logica is afgeleid van het Griekse woord *logos*, dat 'woord' betekent en ook als naam van de Heere wordt gebruikt.

Als we de Bijbel lezen, betekent dit dat we ons niet losmaken van alle regels van de taal en de logica. Als we dat wel zouden doen, verliezen de woorden en de zinnen hun betekenis en is het onze eigen schuld als we op een dwaalspoor belanden. Bij de taal horen onder andere een alfabet, grammatica, syntax, stijlfiguren en logica. Als we dat allemaal overboord zouden gooien blijft er van een boek en dus ook de Bijbel niets anders over dan een verzameling onbegrijpelijke tekens. Natuurlijk ontdoen we ons niet van het alfabet; maar helaas kunnen we niet altijd zeggen dat iedereen het zo nauw neemt met de grammatica en de andere onderdelen van de taal als men de Bijbel leest.

Vandaar dit lesje logica in de woorden 'nodig' en 'voldoende' even tussendoor. Denk niet dat het zinloos is, want er worden veel fouten mee gemaakt.

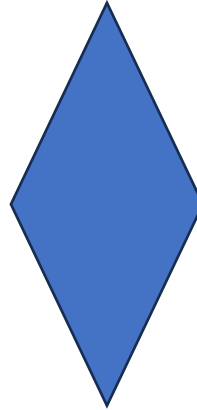
Ik begin met een simpel voorbeeld. We kennen allemaal de vorm van een vierkant. Een vierkant heeft vier rechte hoeken en vier gelijke (even lange) zijden.

Nu is het dus NODIG voor een figuur om vier rechte hoeken te hebben om een vierkant genoemd te worden. Maar het is niet VOLDOENDE. Ik kan bijvoorbeeld niet zeggen:

‘Als een figuur vier rechte hoeken heeft dan is het een vierkant’.

Als ik een rechthoek teken, heb ik al aangetoond dat die uitspraak niet klopt. Hetzelfde geldt voor de zijden. Het is niet voldoende dat een figuur vier gelijke zijden heeft om een vierkant te laten zijn. Teken een ruit en je snapt wat ik bedoel.

Je kunt de bovenstaande uitspraak wel omkeren. Als een figuur een vierkant is dan heeft het vier rechte hoeken. Of: als een figuur een vierkant is dan heeft het vier gelijke zijden. Dat betekent dat ‘vier rechte hoeken’ en ‘vier gelijke zijden’ elk wel nodige voorwaarden zijn, maar dat ze niet perse voldoende zijn.

‘Vier rechte hoeken en vier gelijke zijden’ is een nodige en voldoende voorwaarde. De eerste uitspraak hieronder is waar. Je kunt geen tegenvoorbeeld meer laten zien, waaruit blijkt dat hij niet waar is. De uitspraak kan je ook omkeren en dan is hij ook waar.

‘Als een figuur vier rechte hoeken en vier gelijke zijden heeft dan is het een vierkant.’

‘Als een figuur een vierkant is dan heeft het vier rechte hoeken en vier gelijke zijden.’

Nu terug naar onze Bijbelstudie. De belijdenis van de menigte dat Jezus Christus de Zoon van David was, was niet voldoende om Hem als Messias te belijden en een zekere verwachting van Hem te hebben. Ze beleden het wel (Mat. 12:23; 21:23), maar het was niet voldoende. Hij eindigde aan het kruis, mede door toedoen van diezelfde menigte (Mat. 27:20).

De Heere wilde de Farizeeën in een tweegesprek tot een andere belijdenis dwingen; een belijdenis die wél nodig én voldoende was. Dat lees je in Mattheüs 22:41-44, een Schriftgedeelte dat we in de volgende studie zullen overdenken.

Probeer van deze studie mee te nemen het verschil tussen de begrippen ‘nodig’ en ‘voldoende’. En zorg dat je niet redeneert als ‘de menigte’ en dat je geloof en vertrouwen zijn gebaseerd op nodige én voldoende voorwaarden; probeer zelf eens te onderzoeken waar het bij de menigte aan schortte.